

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 7. SZÁM 2011. FEBRUÁR 19.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

SZEGÉNY, FIZESS!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

EGYIPTOM: MÉG NINCS VÉGE!

Az ilyen dolgok intézésének megvan a maguk receptje. Az első világháború vége felé Oroszországban a népeknek már nagyon elégük volt a háborúból, a nyomorból, és a cárból is. Nem a cárt váltották le rögtön, csak a minisztereit. Az újak nagyon forradalmárok és nagyon népiesek voltak, legalább is szavakban. De ez sem volt elég. Akkor jött a vezéráldozat, amikor a cárnak is mennie kellett, csak azért, hogy ne a tömegeké legyen a Téli Palota. Nos, a trükk csak ideig-óráig jött be, mert a végén győzött a forradalom, az igazi forradalom. Miért mondom mindezt? Azért, hogy az egyiptomi ügyekben ne annak higgyünk, amit látni akarnak velünk, hanem annak, amit valóban látunk! Hetek óta nyilvánvaló volt, hogy Mubarak egyiptomi elnöknek távoznia kell. Tudta az utca népe, tudta az ellenzék, tudta ő maga is, és tudták az amerikaiak is. Miért húzódott mégis ennyire ideig? Nos, azért, mert az amerikaiaknak meg kellett találniuk az utódot. Képzeld el, hogy ha nem ők találják meg, hanem, mondjuk, a spontán utcai megmozdulások felszínre hoznak egy új, karizmatikus, és nem utolsó sorban forradalmi vezetőt! Amerika ezt nyilván nem akarta.

Omar Szulejman nem forradalmár, ő a titkosszolgálat főnöke, s mint ilyen, nyilván az amerikaiak barátja. Az erős emberről, a hadügyminiszterről se lehet feltételezni, hogy más lenne. Ez az álforradalmárok időszaka. A vezéráldozat megvolt, de a forradalom még nem győzött. Még nincs vége! Legalább is reméljük, hogy nincs vége.

MEGREGULÁZOTT MINISZTEREK

Apropó, erről jut eszembe! De azért, nagyon kérlek, ne találj semmilyen párhuzamot! Persze, az igaz, hogy az utca népe nálunk is nagyon elégedetlen, de az utcára még nem megy. Egyelőre! Hidd el, jól tudják ezt szeretett kormányunk köreiben is. Mindjárt léptek is, és az, amit tettek, jó. Elveszik Lázár János nagy Audiját.

Persze, kap majd egy másik autót, más márkájút, mert ide-oda kell utazgatnia a főváros és Hódmezővásárhely között. Szerintem egyszerűbb lenne, ha egy valaki lenne a polgármester, és más valaki a frakcióvezető. Olvasom azt is, hogy Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter megregulázza a minisztereket. Felére csökkentik a politikai vezetők jelenleg évi 40 napos szabadságát. Ez is nagyszerű! Egy a baj ezekkel az intézkedésekkel: kevesek ahhoz, hogy az egyelőre még lappangó, de hamarosan felszínre kerülő népi elégedetlenséget kezeljék. Jobb, ha tőlem tudják, az embereket nem az Audi meg a miniszteri szabadság izgatja. Az viszont igen, hogy februárban ezekkel csökkent az amúgy se nagy fizetés, drágább a gáz, jönnek a „Fidesz-reformok”.

A RÁNTOTT HÚS

Nem is olyan régen volt. Hús vagy huszonöt éve. A Baross utcai házban, ahol laktunk, vasárnap délelőtt mindig lehetett érezni, hogy hol főznek húsleves, hol sütnék rántott húst. Ez olyan szabványmenü volt, és jó is volt. Szerettük. Éreztük a húsleves és a rántott hús illatát. Nem a zsír szagát, amivel anyám is sütött, hanem a

hús illatát. Akkoriban illata volt a húsnak. Ma nincs. Lehet, hogy az, amit eszünk, megfelel az EU-szabványoknak, de hogy íztelen, szagtalan, az hétszentség.

Azért esszük, mert ezt lehet kapni. Nehogy azt gondold, hogy az, amit drágábban adnak drágább üzletekben, az jobb. Lehet, hogy sárgább a csirke, de az sem látott tanyát, arra mérget vehetsz. De már a liszt sem a régi, a túróból nem lehet túrós lepényt sütni. A gázzal meg lassanként nem lehet sütni, mert ravaszul úgy emelik a gáz árát, hogy hígítva adják nekünk. Tudom, a régi rántott húst nem lehet visszahozni, talán nem is kell. De miért ne ehetnék ma is olyan húst, aminek íze és illata is van? Miért ne lehetne olyan jövőnk, amit nem a multik diktálnak?

A MI JÖVŐNK

Sokan kérdeznak bennünket manapság: mi a ti jövőtök, van-e perspektívátok? Ez már jó jel. Sokan kíváncsiak ránk, még bizonytalanok, de kíváncsiak. Van perspektívánk rövidtávon is, és főleg hosszú távon.

Ma Magyarországon a helyzet nagyon nehéz. A szegénység, a munkanélküliség, a kilátástalanság milliókat érint. A Fidesz azzal nyerte meg a választásokat, hogy azt mondta, amit az emberek hallani akartak. A többség egyelőre hisz a kormánynak, de sokan kezdik látni, hogy megint a kisember jár rosszul. A gazdagok nem akarnak fizetni, és kérdéses, hogy a Fidesz rá tudja-e őket kényszeríteni. A 16 százalékos személyi jövedelemadó a szegényebb rétegeknek rossz, és ez még csak a kezdet. Sokan értik már, hogy nem várhatnak baloldali programot egy jobboldali párttól.

De ami ennél is fontosabb, s ez a jövőt illeti: az a társadalom, amely csak a pénzre, a profitra koncentrál, halálra van ítélve. A tőke miatt megoldhatatlan az emberiség, az emberi környezet megmentése. Olyan társadalomra van szükség, ahol nem a pénz, nem a profit a lényeg, hanem az ember, annak szükségletei.

Ennek képviselői mi vagyunk.

Ezért van jövőnk!

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A betiltott gárdistamellényben szólalt fel a Parlamentben a Jobbik elnöke. Vona Gábor ellen nem indult eljárás.

Munkáspárt: Az eset minden elemében jól jellemzi a mai Magyarországot. Először is, a parlamenti képviselő nyugodtan sérthet törvényt, mentelmi joga megvédi. Másodsor: a Jobbik semmi mást nem tud – s talán nem is akar - csinálni, mint botrányt kelteni, és ezzel hívni fel magára a figyelmet. Harmadszor: a Fidesz nem akar fellépni Vona ellen, mert akkor „mártírt” csinál belőle a szélsőjobboldali szavazók előtt, akiknek voksaira maga is pályázik. Negyedszer: a szocialisták sem csinálnak igazából semmit, mert ha nem lennének a Jobbik balhéi, ők sem tetszeleghetnének az antifasiszta párt szerepében.

Ötödször: úgy általában az egész politikai elitet hidegen hagyja, hogy ez a mellény-balhé, Vonáék rasszista és antiszemita kirohanásai mennyit ártnak az országnak.

2. Az Alkotmánybíróság megsemmisítette a kormánytisztviselők indoklás nélküli felmentésére vonatkozó szabályt ez év május 31-i hatállyal.

Munkáspárt: Első látásra ez jókora pofon az Orbán-kormány-nak. Azonban csak elsőre. A döntés ugyanis nem, hogy nem visszamenőleges hatályú, hanem még bő három hónapot ad a kormányzatnak, hogy azt és úgy rúgjon ki, amiképp neki tetszik. Az Alkotmánybíróságban nem véletlenül ülnek jogot végzett furfangos emberek. Mostani döntésükkel megmutatták, mennyire nagyon függetlenek, viszont a gyufát sem húzták ki Orbánékkal szemben. Nehéz eldönteni, hogy ezután a történet mely szereplőinek kellene jobban szégyellnie magát.

3. A rendőrség nem engedélyezte az idénre tervezett budapesti meleg felvonulást, miután az útvonalat meg akarták hosszabbítani a Parlamentig.

Munkáspárt: Előjáróban szögezzük le: nem jó, ha a hatalom bármilyen békés megmozdulást betilt. Esetünk azonban némileg más. A meleg felvonulást eredetileg engedélyezték, csak azután mondták rá nemet, amikor az a Parlament felé akarta venni útját. Az indok persze képmutató, ez állítólag akadályozta volna a közlekedést – nyilván a hétvégén kiemelkedően magas a munkahelyükre tartó képviselők száma... Ettől függetlenül a meleg felvonulás magát tisztán kulturális rendezvényként definiálja, így nehezen érthető, miért akarja érinteni az Országházat. Ráadásul az elmúlt években egyértelmű politikai töltete lett a rendezvénynek, melyet ki- és felhasználó Gyurcsány Ferenc és a szélsőjobboldal egyaránt. Nem lenne ez másképp most sem. Ennek tükrében a rendőrség jól teszi, ha eleve meg akarja akadályozni az ilyen vagy olyan oldali provokációkat, utcai csatározásokat. A demokrácia egyébként sem azt jelenti, hogy egy kisebbséghez kénytelen alkalmazkodni a többség. S ez most messze nem csak a melegekre vonatkozik.

4. Egy jó alkotmánynak ki kell fejeznie a nemzet összetartozását, tükröznie kell a nemzet múltjának örökségét, a jelen célkitűzéseit, és az államjövöbeni tevékenységének alapjául szolgáló értékeket – mondta

Gulyás Gergely, a Fidesz vezérszónoka az új alkotmány szabályozási elveiről szóló határozati javaslat általános vitájában.

Munkáspárt: Egy jó alkotmánynak valóban ilyennek kell lennie. Az az alapokmány azonban, amely a nem is olyan távoli múlt, 1956 egyfőle megtyéléséhez viszonyít mindent és mindenkit, nem az. Nemzeti összetartozást egyébként sem törvényekkel kell teremteni.

5. „Az ember nem csirkefarhátat lop, nem olyan finom, mint a szalámi. Persze, ki kellett volna bírnom nélküle” – Bakács Tibor kritikus, rádiós műsorvezető magyarázata arra, hogy miért lopott el egy rúd szalámit a Tescoból.

Munkáspárt: Bakács úr történetét csak azért vettük elő újra, mert jól példázza a magyar liberális sztar-értelmiség viszonyát a világhoz. Azért lop, mert állítólag éhes, de azért mégsem ehét csirkefarhátat, mert az ugye „nem finom”. Magyarán azért lesz tolvaj, mert finomat, mert többet akar. Ez nem megélhetési lopás, ez törvénytelen haszonszerzés. S végül az eset másik jellemző momentuma: Bakács úr azért érzi magát lopásra kényszerítve, mert a rezsik befizetése után csupán 80 ezer forintja marad, s abból ugyan hogy éljen meg? Sok százezren válaszolhatnának neki erre, akik közül senki sem érezte magát feljogosítva arra, hogy lopjon.

6. Soha többet ne legyenek kiszolgáltatva a következő generációk annak a szenvedésnek, amelyet a magyar lakosságnak át kellett élnie a második világháború végén - mondta Boross Péter volt miniszterelnök, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság elnöke a szervezet rendezvényén a budapesti Farkasréti temetőben. A Budapest második világháborús ostroma befejezésének 66. évfordulója alkalmából tartott megemlékezésen megjegyezte: „legyen olyan bölcs az emberiség, hogy még egyszer (...) ilyen emberi tragédiát átélni ne kelljen”.

Munkáspárt: Szép szavak! Nagyon szép szavak. De főleg praktikusak. Mert mögójük lehet rejtteni minden moeskot és bünt. Boross Péter szavaiból úgy tűnik, hogy a második világháború csak úgy általában tört ki, érte az egész emberiség felelős. Budapest romba döntése is csak a körülmények kellemetlen egybeesésének következménye. Hát nem! A második világháborút a hitleri Németország robbantotta ki, a náci katona csizmája taposott először idegen földet, ő gyújtott fel először idegen falvakat. Magyarországot pedig Horthy Miklós és rendszere rántotta bele a háborúba, Budapest romjai, tízezrek halála az ő és kiszolgálói lelkét nyomják. S talán valahol azokét is, akik 66 évvel később mindent felejtene, sőt szobrot is állítanának a „főméltóságú” úrnak. Mint például Ön, Boross úr!

7. Nyolc év után jogerősen megszüntetett Kulcsár Attila ellen minden kényszerintézkedést a Fővárosi Bíróság a megismételt elsőfokú büntetőper tárgyalásán.

Munkáspárt: No comment. Ha erről véleményt alkotnánk, nem csak a bíróságot és ügyészséget sértenénk meg, hanem a jóerkölesbe ütköző kifejezéseket is kénytelenek lennénk használni. S sajnos tökéletesen jogosan.

GAZDAGOKNAK FIZET AZ EGYKULCSOS

Milliónál is többen kisebb fizetést kaptak februárban mint korábban, az egykulcsos adóval csak az jár jól, aki eddig legalább 300 ezer forintot keresett. A gyerekek utáni adókedvezmény csak a gazdagok esetében számottevő, a közalkalmazottak bérkompenzációját pedig elviszi az egyéb járulékok megszüntetése. A kormány azt ígéri, hogy senki sem fog kevesebbet keresni, ám ezt csak 5-6 hónapon belül tartják megvalósíthatónak.

„Aki szegény, az a legszegényebb.” József Attila verse a Horthy-Magyarországon születik, mégis, mintha a máé idén. Az Orbán-kormány új adórendszere, az országot gazdasági válságból kiragadni ígért 16 százalékos egykulcsos adó ugyanis a szegényt teszi még szegényebbé. Aki minimálbéren van, az februárban kétezer forinttal kapott kevesebbet. Van, aki azt mondja, mi az a kétezer forint? Nos, az nem tudja, hogy mit jelent, hogy havi 75 ezer forint helyett valaki csak 73-at kap. Az nem tudja, hogy a rezi befizetése után megmaradt pénz meghatározó része a kétezer forint, akár több napi étel „kiesését” jelenti. A kiesés a statisztikusok szava, az éhezés a mindennapoké.

Az egykulcsos adórendszerrel az Orbán-kormány lényegében nem segített a vállalkozásokon, hiszen újabb munkahelyeket közvetlen kormányzati beavatkozáson kívül csak a járulékok csökkentésével lehetne elérni. Erről azonban nincs szó. Az egykulcsos adó csak és kizárólag a felső középosztálynak és a gazdagoknak jó. Aki 300 ezernél többet keresett eddig, az jól jár. Milliós fizetésnél pedig havonta egy plazma tv a kormány ajándéka. Az egykulcsos adóval megugró magas fizetések nem plusz munkahelyeket fognak teremteni, hanem a plázák, áttételesen a nyugati multik bevételeit növelik. Mert ugye ki jár jól azzal, ha megugrik a - zömében importból származó - luxuscikkek fogyasztása?

A miniszterek, parlamenti képviselők több százezer forinttal visznek többet haza. Ne higgyük, hogy csak ezért döntöttek így, mint ahogy gyaníthatóan megélhetésüket nem is a fizetésük határozza meg. Tény azonban, hogy pártállástól függetlenül nagyon jól járnak az új, általuk hozott törvénnyel.

Az alacsonyabb keresetűeket akkor sújtja az egykulcsos adó, amikor amúgy is nőnek az energia- és élelmiszerárak, és amikor a kormány a gyógyszerkaszsa megvágására – azaz a gyógyszerárak emelésére –, az álláskeresési járadék megcsökkentésére, illetve az utazási kedvezmények elvételére készül. Miközben máris emelte a nyugdíjjáradékot fél százalékkal.

A gyerekek után járó adókedvezmény jó ötlet, azonban ezt értelemszerűen csak a magasabb jövedelműek érzik meg. Finoman szólva nem segít ez a pályakezdőkön sem, akik helyzetüknél fogva sem rendelkezhetnek még nagycsaláddal. A gyermekvállalási kedv növelésének sem ez a módja.

A kormány a közzsférában dolgozóknak, tanároknak, orvosoknak bérkiegészítést ígért. Az érintettek 60 százaléka kért és kapott is bérkompenzációt. Azonban „kapott” mást is: az állami alkalmazottak cafeteria kerete sokkal kevesebb lesz. Magyarán kevesebb étkezési utalványt, üdülési csekket és egyéb juttatást kapnak.

Értelemszerűen a magánszférában dolgozók nem is álmodhatnak semmilyen bérkiegészítésről. Naivitás arra számítani, hogy az amúgy is napról napra gazdálkodó kis- és középvállalkozó fogja kiegészíteni azt, amit az állam elvesz.

Szijjártó Péter, a miniszterelnök szóvivője azt mondta: „Szeretnénk, ha a válságok minél előbb végigpörgetnék ezt a

	Nettó összeg 2010	Nettó összeg 2011	Különbőség
Orbán Viktor	1,114,031 Ft	1,618,585 Ft	504,554 Ft
Semjén Zsolt	839,577 Ft	1,203,551 Ft	363,974 Ft
Kövér László	1,025,791 Ft	1,373,771 Ft	347,980 Ft
Navracsics Tibor	870,859 Ft	1,158,133 Ft	287,274 Ft
Matolcsy György	695,261 Ft	903,732 Ft	208,471 Ft
Fazekas Sándor	695,261 Ft	903,732 Ft	208,471 Ft
Hende Csaba	695,261 Ft	903,732 Ft	208,471 Ft
Fellegi Tamás	574,998 Ft	736,346 Ft	161,348 Ft
Pintér Sándor	574,998 Ft	736,346 Ft	161,348 Ft
Martonyi János	574,998 Ft	736,346 Ft	161,348 Ft
Réthelyi Miklós	574,998 Ft	736,346 Ft	161,348 Ft

AKI SZEGÉNY, AZ A LEGSZEGÉNYEBB

Ha az Isten íródiák volna
S éjjel nappal mozogna a tolla,
Úgy se győzné, ő se, följegyezni,
Mennyit kell a szegénynek szenvedni.

Aki szegény, az a legszegényebb,
Fázósságát odadja a télnek,
Melegét meg odadja a nyárnak,
Üres kedvét a puszta határnak.

Köznapokon ott van a dologba,
Várt szombatját száz gond nyomorítja,
S ha vasárnap kedvét megfordítja,
Akkor máris hétfő szomorítja.

Pedig benne laknak a galambok,
Csillagtollú éneklő galambok,
De így végül griffmadarak lesznek,
Hollónépen igaz törvényt tesznek.

József Attila

béremelést”. Erről szerinte meg is egyeztek az Országos Érdekegyeztető Tanácsban a munkáltatókkal, s 5-6 hónapon belül lesz is valami eredmény. Arról azonban nem szól a fáma, hogy a kormányzat miképp tudja és akarja ezt ellenőrizni, s főleg miképp tud nyomást gyakorolni ebben a multikra.

Összegezve idézzük Thürmer Gyula szavait: a magyar középosztály elkönnyelhetette az első nagy anyagi nyereségét a tavalyi Fidesz-győzelem óta. Gazdasági válság ide, gazdasági válság oda, az ő pénzük több lett. A kormány is jól járt, mert egyelőre nem csökken a politikai támogatottságuk. A középosztályi kormánya megteszi azt, amit megígért: helyzetbe hozza önmagát és támogatóit. Magyarország azonban nem csak középosztályból áll. Sőt.

ÚJ ADÓTÖRVÉNYEK: KI JÁR JÓL? KINEK SEGÍT A KORMÁNY?

- Havi 75 ezer forintos fizetésnél 2048 forinttal több adót fizet.
- Havi 110 ezer forintos fizetésnél 1603 forinttal több adót fizet.
- Havi 170 ezer forintos fizetésnél 841 forinttal több adót fizet.
- Havi 210 ezer forintos fizetésnél 4713 forinttal több adót fizet.
- Havi 400 ezer forintos fizetésnél 18780 forinttal kevesebb adót fizet.
- Havi 600 ezer forintos fizetésnél 59420 forinttal kevesebb adót fizet.
- Havi egymillió forintos fizetésnél 140700 forinttal kevesebb adót fizet.
- Havi kétfélmillió forintos fizetésnél 343900 forinttal kevesebb adót fizet.

SZÁZEZREN KERÜLHETNEK UTCÁRA

Nem múlt el a veszély: a bankok által tavaly kilakoltatott emberek száma 60-70 ezer körüli, ugyanakkor mintegy 105 ezer család elveszítheti ingatlanát, amennyiben nem tudja tovább fizetni felvett hitelét.

Mindez annak ellenére történik, hogy április 15-ig kilakoltatási és végrehajtási moratórium van érvényben. A Bírósági Végrehajtói Kamara szerint külön kellene választani a bírósági végrehajtást, ahol az ügyfélnek számos joga és lehetősége van, és a bankok eljárását, amelyek gyakran eladják követelésüket saját vagy más faktorcégnak. Ezt a kiskaput jogszabályokkal be lehetne zárni a bankok előtt, és akkor senki nem kerülne utcára.

Erről azonban egyelőre nincs szó. A kormány csak a moratórium meghosszabbítására készül, amíg nem jön létre a most még bizonytalan feladatú és hatáskörű Nemzeti Eszközkezelő Társaság.

Az Orbán-kormány mindaddig csak a Nemzetközi Valutaalaprak – ki másnak is jelentene egy független kormány... - számolt be a devizahitelesek menteni kívánó intézkedéscsomagjáról.

A tervek szerint három pillérre épülne a program. Első lépésként a bankokat ösztönöznék a hitelek átstrukturálására. Ha a hitelátváltás után sem tudja az adós fizetni a törlesztő részleteit, állami garanciáért folyamodhatna a bank, hogy ezzel fedezze az újabb átstrukturálási költségeit. Ám, ha ez a két pillér nem működne, akkor a helyi önkormányzat szerezhethetné meg az ingatlant, s aztán bérbe adhatná a bajba jutott adósnak.

Ez utóbbi két pillért felügyelné a Nemzeti Eszközkezelő Társaság. A tervek szerint a programban csak olyan családok vehetnének részt, amelyeknek alacsony a jövedelmük, és legalább 12 egymást követő hónapon át nem törlesztettek hitelük után.

A számítások szerint azonban csak a bajba jutott adósok mintegy harmadán segítene ez a rendszer.

VELÜNK FIZETTET A BANK

Az ügyfelekre hártják át a bankadót a pénzügyi intézetek – ami tavaly még csak jóslat volt, az ma valóság. A Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége egy konkrét esetben – a sajtóhírek szerint a Volksbankról van szó – a pénzügyi felügyelethez is fordult.

Sokan jelezték ugyanis, hogy a bank levélben hívta fel a figyelmüket a romló feltételekre és kedvezőtlen módosításokra, amelyek a szerződési feltételek széles körét érintik. Emelkedik a lakossági

bank- és hitelkártyák éves-, valamint kibocsátási díja, illetve annak költsége is, ha valaki sürgősségi kártyagyártást igényel.

Szintén többet kell fizetnünk majd, ha a készpénzfelvétel ATM-ből történik. Emelkedik a havi számlavezetési díj, illetve több költséggel jár, ha eseti átutalási megbízást ad az ügyfél a bank számára, és igaz ez a deviza átutalások teljesítésére is. Ugyanígy emelkedik a forintszámláról történő forintkifizetéssel járó pénztári műveletek díja is – írták a fogyasztóvédők.

A tervezett módosítások a fogyasztó részéről csak akkor minősülnek elfogadottnak, ha a változtatások hatálybalépése előtt nem nyilatkozik a bank felé arról, hogy azokat nem fogadja el. Így a kedvezőtlen módosítások hatályba lépése előtti napig a fogyasztó jogosult a bankszámla- és a bankkártya-szerződés azonnali felmondására. Ez esetben a felmondás nem kerül semmibe, tehát mentes bármilyen díjtól, költségtől, illetve egyéb fizetési kötelezettségtől, az esetlegesen fennálló tartozást azonban természetesen meg kell fizetni.

1945: FELSZABADULÁS – 1989: MEGSZÁLLÁS

A Munkáspárt Budapest felszabadulására emlékezett február 13-án. Nem az „ostrom végére”, egybemosva a szabadságért elesett magyar és szovjet katonákat a fővárost romba döntő, tízezrek halálát okozó nyilas- és SS-legényekkel – mint ahogy ezt képmutatón Boross Péter vezetésével a polgári politikusok tették. A kommunisták a Szabadság téri szovjet hősi emlékmű megkoszorúzása után a Deák téri Bajcsy-Zsilinszky szobornál emlékeztek.

Megyes Zoltán KB-tag a 66 évvel ezelőtti események felidézése után a máról is beszélt. Lejjebb beszédéből idézünk.

A szocializmus éveitől dolgos kezek újjáépítették a rommá lőtt fővárost, a szétrabolt országot. A Népköztársaság lehetőséget adott minden lakosának az emberi élethez.

Voltak nehéz évek, de összességében a kizsákmányolás elleni küzdelemmel, a régi rend visszavágóit sikerült féken tartani.

„És jött a helyzet, mikor a munkásosztályt fogták, és taccsra tették, már nem tudta, hogy osztály, s mi köze van magához?!” – Györe Imre szavainál nehéz találóbbakra lenni.

Harmincezer hajléktalan, több százezer munkanélküli, millió éhbérből élő, kiszolgáltatott. Eladósodott lakosság, soha nem látott módon eladósodott ország lett a miénk.

Az USA, Franciaország, Németország gyarmata. És pofátlan módon a parlamenti pártok elhítetik a szavazókkal, a kizsákmányoló, degenerált úri-muri szentkoronás hazugságaikat. Ez nekik a demokrácia. A felfordulást tartják rendnek, a kizsákmányolást piaci követelménynek. Itt tartunk.

Egyiptom, Szudán népe fellázadt. A tunéziai nép sem jó dolgában tüntet.

A kapitalista diktatúra ellen tiltakoznak, amit demokráciának neveztek el. Szegénység van ott is, amerikai érdekkormányok. Milyen ismerős! Nálunk is hasonló a helyzet.

Persze adjuk még hozzá a fokozatosan erősödő nacionalizmust, a faji, politikai gyűlöletszítást, a kancsal szemléletű jobboldali támadásokat, és máris megértjük a hazai helyzetet. Ezért van cigányozás, ezért van Biszku Béla ügy is. Ezért alkották legutóbb a BTK 269/c. paragrafusát.

Amíg ezek vannak hatalmon, sosem lesz egyenlőség, szabadság, testvériség.

1945-ben Budapest felszabadult, 1989-ben újra elesett.

ANTIFASISZTÁK

Magyarországon 1945-ben voltak antifasiszta gondolatok, volt háborúellenes politikai tevékenység. Nem csak úgy általában, ahogy ma szeretik mondani, hanem elsősorban a kommunista mozgalomban.

Ma sokan szeretnék elfelejteni, hogy Bajcsy-Zsilinszky Endre is három fiatal kommunistával – Krentz Róberttel, Pataki Istvánnal, Pesti Barnabással – együtt harcolt. Elfogták, majd Sopronkőhidán kivégezték őket 1944. december 24-én.

ZUGLÓ PÉLDÁT MUTAT

Még a februári napsütés is azt akarta, hogy sikeres legyen a Szabadság újságot népszerűsítő utcai akció. A fővárosi 7. régió „Dózsa legújabb kori kommunista talpasai” megszállták Zugló egyik legjobb tömegtalálkozási helyét, az Örs vezér tere.

Ezen a kora délutáni napon a város ezen szeglete kilencven percig a Munkáspártért volt. Mindenki láthatta: a Munkáspárt mindig ki mer állni az emberek tekintetének keresztútjába, mi több, van egyedi, a dolgozók millióit érintő, önálló véleménye.

A rohanó – köztük sok megtört arcú – állampolgár nagy része mosolyogva, biztatással teli pillantással vette át a minimálbér követeléséről szóló szórólapot és az újszerű, A Szabadság különkiadást. Többen rácsodálkoztak, mások kérdezték, mi ez. Ezek a pillanatok elegek voltak egy-egy emberi mondatra, az újságos bódéra való rámutatásra.

Miért a rámutatás? Mert fontos: a búcsúzó mondat nem szólam: „Ott tudja az újságot szombatokként megvenni”.

A munka hatékonysága a hírlapárus forgalmánál mérhető lesz. Ma annyi értékelhető: aki figyelt a szavukra, egy picivel közebb kerülhetett a Munkáspárthoz.

„Dózsa legújabb kori kommunista talpasai” a közeli napokban átvonulnak Zugló egy másik szegletébe. Megkezdik a kampányt az időközi önkormányzati választás sikeréért, az 1. választókerületben Hajdu József képviseli a Munkáspártot.

ÚJSÁG, SZÓRÓLAP – VINNI, OSZTANI KELL!

A Pest megyei Szobon Fogarasi Zsuzsanna, szombaton megválasztott NBRE elnök „debütált”. Az általa szervezett kis csapat tagjai minden levélszekrénybe bedobták a munkáspárti szórólapot. Az utcáról egyetlen szobi polgár sem térhetett haza Szabadság újság és szórólap nélkül. A szórólapot 5000 fön aluli településeken érdemes levélszekrénybe dobni - értettek egyet az aktivisták, az ugató kutyák pajkosságával dacolva.

Nagy Sándor, Pest megyei instruktor és Cseh Miklós, a Baloldali Front elnöke látogatást tettek a helyi könyvtárban és a Művelődési Házban is.

MÁR MÁTÓL UTCAI MUNKA!

Bács-Kiskun megye hattagú elnökséget választott múlt szombaton délelőtt Kecskeméten.

Az elkövetkezendő időszakban sokkal nagyobb figyelmet fordítunk az utcai és internetes munkára – mondta Kalapos Mária, újraválasztott megyei elnök, aki évtizedek óta végzi példamutató pártmunkáját a térségben.

A jelenlévők megszavazták a megye pártszervezetének akciótervét, mely bőségesen tartalmaz új elemeket.

A kecskeméti kommunisták gözerővel készülnek a közelgő

ünnepekre. Kiss Lászlóné, a leköszönt megyei elnök, nyugalmazott pedagógus óriási szerepet vállalt a Bács-Kiskun megyei szervezet megőrzésében és szervezésében. Ma is minden akcióban támogatja a helyi aktivistákat.

Fogarasi Zsuzsanna alelnök és Bencsik Mihály, az országos elnökség tagjai egyértelműen pozitív élményekkel távoztak a derűs, tartalmas értekezletről.

Bács-Kiskunban már ma elkezdődik – de leginkább: folytatódik! – az utcai munka. ■

OPTIMISTA A TAGSÁG HAJDÚ-BIHAR MEGYÉBEN

Igaz, hogy fogvacogató szél fúj Debrecenben a múlt péntek délutánján, mégis a jó hangulat és a bizakodás vált meghatározóvá a megyei pártterte-

kezleten. Az aktív tagság nem sajnálta sem az időt, sem az energiát, és kérdések sorát tette fel a Szabadsággal, a pártmunkával, az Internettel, a napi politikával kapcsolatban.

A hajdúsági kommunisták Edelényiné Nagy Máriát (képünkön) választották újra vezetőjükké, és háromtagú elnökséget, mely még hatékonyabb munkát ígért. A megyében meghonosították az új munkamódszereket, intenzív internetes munka folyik a mindennapokban.

Valóban színvonalas, állandóan frissített honlappal büszkélkedhetnek.

Az értekezleten és az azt követő tartalmas beszélgetésen részt vett Fogarasi Zsuzsanna, a Munkáspárt alelnöke, és Kovács István elnökségi tag, a Sajtóiroda vezetője is.

VASAS-EZREDEVÉG – ZENÉS IRODALMI ESTEK

XIX. évad második előadása

2011. február 25-én (pénteken) 17 órai kezdettel

A Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében
(1085 Budapest, Kőfaragó utca 12. – megközelíthető
a 4-6-os villamossal a Rákóczi térig)

A népszínműtől a musical-ig

Zenés műsor az első magyar musical, az
Egy szerelem három éjszakája
bemutatójának 50. évfordulóján

Közreműködik:

Kassai Franciska előadóművész
Sárkány Kázmér, a Magyar Állami Operaház
magánéneke
Zongorán kísér: Hegedűs Valér

Műsorvezető: Baranyi Ferenc Kossuth-díjas,
József Attila-díjas költő, műfordító

Mindenkit szeretettel várunk!

Az Ezredvég Alapítvány kéri, hogy támogassa
az SZJA 1% felajánlásával nehéz helyzetben lévő folyóiratát,
az irodalmi baloldal műhelyét.

Adószám: 196-56874-2-41

Köszönjük!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

„FARKAS MIHÁLY RÉZÁGYÚJA FEL VAN VIRÁGOZVA”

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tökéletes rendszernél jobb, új világot építeni.

„FARKAS MIHÁLY RÉZÁGYÚJA FEL VAN VIRÁGOZVA”

Ezentúl Gábor Áron helyett Farkas Mihályt kell énekelni! – adta ki parancsba az '50-es években a Néphadsereg Politikai Főcsoportfőnöksége. Túlkapás, butaság volt, de nem ez volt a legrosszabb, ami történt. Nem szabad védeni azt, amit nem lehet és nem is érdemes. Védenuk mást kell: magát a szocializmust.

A kapitalizmus ideológusai azt hirdetik, hogy a polgári demokrácia intézményei általános érvényűek, és persze, az egyedül üdvözítőek. A politikusaik pedig – demokratizálás címén – az egész világra ezeket akarják ráerőltetni.

A valóság az, hogy a politikai pártokat, a parlamentet a kapitalizmus szülte, annak az intézményei. Más korokban, más társadalmi rendszerekben léteztek és léteznek ma is, más megoldások is. A polgári demokrácia a tőkésosztály érdekeit fejezi ki, amint ezt a mai Magyarországon is láthatjuk.

A szocializmus első szakaszának, az ötvenes éveknek a politikai intézményeit nem lehet a polgári demokrácia mércéi alapján megítélni. Abban a konkrét helyzetben kell vizsgálni, amely az adott társadalmi rendszerre és az adott korra vonatkozik. 1948-tól Magyarországon szocialista társadalmat építenek. Létrejönnek az alapvető politikai intézmények, a

HADGYAKORLAT: RÁKOSI MÁTYÁS, FARKAS MIHÁLY

párt, a népi Országgyűlés, a tanácsok, a Hazafias Népfront, a tömegszervezetek.

A politikai rendszer központi eleme az MDP. Baj-e ez? A polgári ideológusok azt a látszatot igyekeznek kelteni, hogy a polgári demokráciában nem a pártok uralkodnak, hanem a nép választott képviselői, a szocializmusban viszont párt-diktatúra van. Emlékezzünk vissza az elmúlt húsz év magyarországi történéseire! Vajon a miniszterelnököt, a minisztereket nem a hatalmon lévő párt jelöli ki? Nem ő tölti be az összes létező állami és egyéb tisztséget? De, természetesen igen.

Ezen az alapon természetes az is, hogy a hatalmon lévő MDP betöltötte a politikai rendszer irányítójának a szerepét. Mi volt a mechanizmusa? Mint láttuk, a párt legfelsőbb szerve a kongresszus volt, amelyre három alkalommal került sor. A kongresszusokat sokszintű vita előzte meg a pártban. A kor szokásainak megfelelően sok volt a mai szemmel nézve furcsa külsőség, ünneplés, de a kongresszusok döntései megállták a helyüket.

A Központi Vezetőség (KV) irányította a pártot a két kongresszus között. A KV 1948-56 között 38 ülést tartott,

tehát rendszeres munkát végzett. Egyesek szerint ezek az ülések csak „rituális aktusok” voltak. Igaz, sok volt a formalitás az ülésekben. De valamit nem szabad elfelejteni. Az 50-es években kialakult egy politikai nyelv, egy kódrendszer, amelyben ugyan sok mindent nem mondtak ki nyíltan, de mindenki értette, hogy miről van szó.

A KV választotta a Politikai Bizottságot az operatív irányításra.

A PB-nek váltakozóan 9-14 tagja volt, és kéthetente ülésezett. A napi ügyekben a 4-8 tagú Titkárság döntött, amely hetente tanácskozott. 1948-53 között működött a Szervező Bizottság is, pártépítési és más operatív ügyek intézésére.

A RÁKOSI-IMAGE

Az ötvenes éveket bemutató mai filmekben azt látjuk, hogy mindenütt Rákosi-képek vannak, Rákosit éltetik. Mai szóval élve, azt mondhatnánk: „megcsinálták” a Rákosi image-t. Ez önmagában nem bűnös dolog, hiszen minden vezetőről kialakítanak valamilyen képet. Rákosi úgy jelenik meg, mint a kommunista mozgalom önfeláldozó harcosa, aki börtönben ült (mint tudjuk, tényleg ült), mint a demokratikus Magyarország egyik megteremtője (végül is, ez sem tagadható), Rákóczi és Kossuth ügyének folytatója (ez már sántít), és nem utolsó sorban „Sztálin legjobb magyar tanítványa” (no comment).

A Rákosi-image része az egyszerű emberként való bemutatása. Rákosi sok mindenkit kitüntet, de maga nem igényel, és nem is kap kitüntetések. Egyszerűen öltözik. Hobbijai nem tartalmaztak semmi különbséget. Rákosi kora tavasztól késő őszi Balatonaligán tölti a hétvégéket. Szívesen úszik, sakkozik. Jár ugyan vadászni, de mértékletes, és inkább a politikai munka részének tekinti, mintsem szórakozásnak. Az egyszerű ételeket kedveli. E tulajdonságokat könnyedén formálják a Rákosi-image részévé, mert valójában is ilyen.

Az akkori PR-esek az image-teremtés eszközeinek tekintették a kultuszteremtést.

A kultusz szó a latin cultusból ered, amelynek jelentése „törődés” vagy „imádat”.

A polgári propaganda szerint az egy konkrét vezetőhöz kötődő imádat a szocializmus találmánya. Ez nyilvánvalóan nem igaz.

Kultusza milliányi királynak, diktátornak, uralkodónak volt korábban is, és az emberiség aligha lesz mentes ettől a jövőben sem.

A kultuszteremtés nagy lehetősége Rákosi 60. születésnapja 1952-ben. Ünnepeket rendeznek az Operaházban, ahol beszédet mond Gerő Ernő, a pártvezetés meghatározó tagja. A DISZ fáklyás felvonulást rendez a Sztálin úton, általános-, közép-, és főiskolai tanulmányi versenyt indítanak, és Rákosi Mátyás-ösztöndíjat alapítanak. Rákosi portréjának megmintázására a kor nagyszerű művésze, Kisfaludi Stróbl Zsigmond, arcképének megfestésére az ismert festő, Poór Bertalan kap megbízást.

A POLITIKAI RENDSZER TORZULÁSA

Rákosi személyi kultuszában nem a kultusz volt a fő probléma, hanem az, hogy maga a politikai rendszer torzult el. Az MDP Központi Vezetősége – Sztálin halála után – 1953. júniusában megállapítja majd, hogy „az utóbbi évek folyamán a párt vezetése, élén Rákosi Mátyás elvtárral, politikai irányvonalában és gyakorlati munkájában komoly hibákat követett el”. Majd külön is aláhúzták: „Az összes elkövetett hibák és tévedések egyik fő forrása: a kollektív vezetés hiánya, a kollektív vezetés helyettesítése személyi vezetéssel.”

Mit jelentett ez a gyakorlatban? Először is, működtek ugyan a kollektív vezetés intézményei, de az alapvető döntéseket négy ember, Rákosi, Gerő, Farkas és Révai hozták. Ennek középpontjában a főtávkár, Rákosi állt. Rákosi számos kérdésben személyesen döntött. Személyesen utasította például az állambiztonsági szerveket. Másodszor, a pártvezetés, személyesen Rákosi átvette a kormány, az állami szervek funkcióit. Harmadszor, a vezetés fokozatosan elszakadt

RÁKOSI SZERETETT EMBEREKKEL
MUTATKOZNI

a tömegektől, aminek következtében számos rossz döntést hoznak.

Sok oka van annak, hogy ilyen helyzet jöhet létre 1948-56 között. Nem vitatható, hogy szükség van a hatalom bizonyos koncentrálására, hiszen, sose feledjük, ez a hidegháború, a nemzetközi és a hazai osztályharc legkeményebb időszaka. Másrészt, Rákosi és vezetőtársai előszeretettel másolják azt, amit láttak a Szovjetunióban.

A felelősséget nem lehet a szovjetekre kenni, de tény, hogy akkor csak ez a tapasztalat állt rendelkezésre. Harmadrészt, és ez nagyon fontos: ekkoriban még túl fiatalok a szocializmus politikai intézményei. Három-négy év után nem lehet elvárni, hogy egy elvileg is új gépezet úgy működjön, mint ami évszázadok óta létezik.

Mindebből két dolog következik: a személyi kultusz és a politikai intézmények torzulása nem a szocializmus, mint rendszer következménye.

Másrészt, ami megtörtént a szocializmus kezdeti szakaszában, az – éppen a tapasztalatok birtokában – elkerülhető a jövőben, egy új szocialista társadalom megteremtésekor. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. Az MDP volt az 1950-es évek politikai rendszerének központi eleme.
2. Rákosi személyének dicsőítése az akkori politikai vezetés döntése volt, amely politikai és propaganda-célokat szolgált.
3. A személyi kultusz nem a szocializmus politikai rendszeréből fakad, hanem a tapasztalatlanságból, a nemzetközi környezet hatásából, és szubjektív hibákból. Abból, hogy hiányzott a kollektív vezetés, s a kollektív vezetést személyi vezetéssel helyettesítették.

CHÁVEZ: CÉL A SZOCIALIZMUS

Hugo Chávez venezuelai elnöknek nincs szándékában feladni a szocializmus építését országában, s mint szokásos vasárnapi tv-műsorában kifejtette: „a venezuelai forradalom nem ér véget”, akkor is folytatódik, ha meghal, vagy távozik posztjáról, hiszen reményei szerint szövetségesei veszik kézbe ekkor a kormányrudat „a bolívari forradalom” irányításában.

Chávez az „Aló Presidente” című műsorában egyszerűen örülteknek minősítette azokat az ellenzékieket, akik a venezuelai kormányzatot a népfelkelés által a hatalomról való lemondásra kényszerített Hoszni Mubarak egyiptomi elnök kabinetjéhez hasonlítják.

A venezuelai elnök szerint Egyiptom-

ban diktatúra volt, s az ország lakosságának több mint fele ninestelenül, rendkívüli szegénységben élt – „ez volt az alapvető oka” az egyiptomiak lázadásának szavai szerint.

A venezuelai külügyminisztérium egyébként Mubarak lemondását követően „üdvözölte a bátor egyiptomi nép által a világ előtt tanúsított politikai és demokratikus érettségét”.

Chávez azt hangoztatta, hogy megnyeri a Venezuelában 2012-ben esedékes elnökválasztásokat. „Amennyiben nem ölnék meg, vagy nem történik valamiféle másfajta katasztrófa, biztos vagyok benne – hisz oly sok még a tennivaló –, hogy újabb hat évre megválasztanak elnöknek!” – mondta Chávez. ■

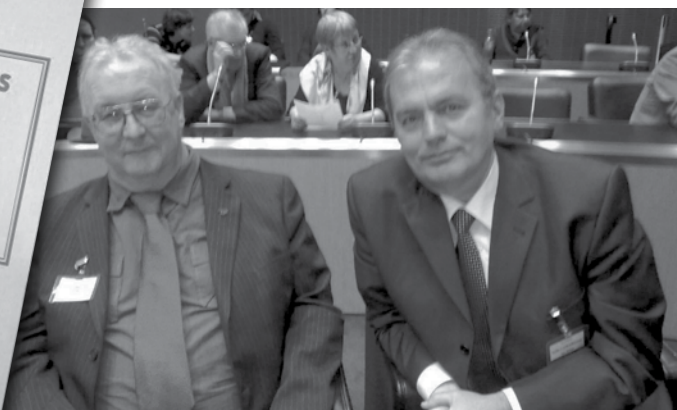
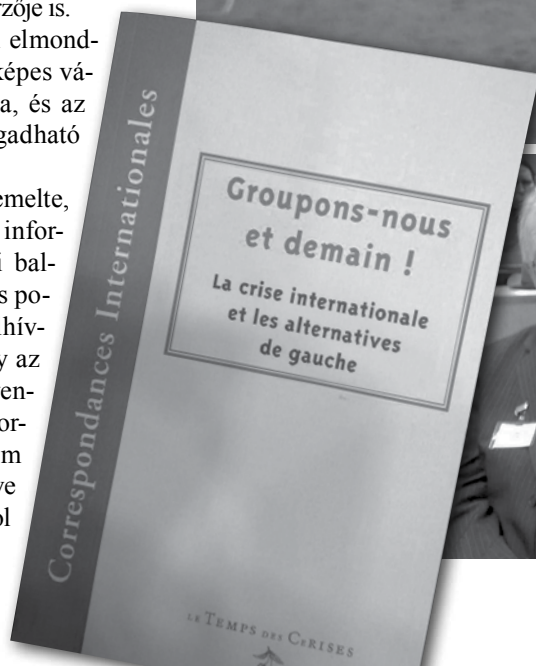

BALOLDALI KÖNYV A FRANCIA NEMZETGYŰLÉSBE

A francia Nemzetgyűlés épületében hétfőn mutatták be „A nemzetközi válság és a baloldal alternatívái” című könyvet, amely a jelenlegi munkásmozgalom több ismert személyiségének írásait tartalmazza. A könyvbemutatón jelen volt többek között Valter Pomar, a dél-amerikai pártokat egyesítő Sao Paoli Fórum végrehajtó titkára, Patrick Theuret, a Correspondence International főszerkesztője, Robert Griffiths (képünkön Thürmer Gyulával), Nagy-Britannia Kommunista Pártjának főtítkára, a francia, a brazil, a dél-afrikai, a portugál kommunista és balközép pártok több vezetője. Részt vett és felszólalt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, a könyv egyik társszerzője is.

A rendezvény szónokai elmondták, hogy csak a baloldal képes választ adni a tőkés válságra, és az emberiség számára elfogadható megoldásokat felmutatni.

Thürmer Gyula kiemelte, hogy a könyv elősegíti az információcserét a nemzetközi baloldali mozgalomban, közös politikai nyelvet teremt. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az európai kapitalizmus gyenge láncszeme nem Görögország vagy Írország, hanem Kelet-Európa, beleértve Magyarországot is, ahol minden megtörténhet.

DŐLNEK AZ ARAB DOMINÓK

Tunézia és Egyiptom után Bahreinben, Jemenben és Algériában is utcára mentek az emberek. A tüntetők mozgatórugói mindenütt szinte ugyanazok: óriási munkanélküliség, elképesztően magas élelmiszerárak, diktatórikus elnyomó rezsim.

Jemenben például az ország 23 milliós lakosságának 40 százaléka kevesebb, mint 2 dollárból tengődik naponta, egyharmada pedig krónikus éhségben szenved.

Algériában a fiatalok reménytelensége sokkal élesebb, mint a többi arab országban. Az a tény, hogy a hétvégi kétezer fős tüntetésen a hatalom 30 ezer rendőrrel (az állomány 16 százaléka) látványos erődemonstrációt mutatott fel, jelzi, hogy tart a lázadástól.

A társadalmi igazságtalanságok semmibevétele miatt a munkanélküli fiatalok rendszeresen utcára vonulnak: a rendőri

erőkkel való összecsapás és a középületek megromlása az egyetlen lehetőség arra, hogy kifejezzék a hatalommal szembeni dühüket.

Ezeket a lázadásokat pedig minden alkalommal kemény represszió követi, rendszerek a letartóztatások és súlyosak a börtönbüntetések.

Algériában soha nem kiabálnák azt, hogy „Buteflika (elnök) takarodj!”, mert tudják, hogy az elnök bármikor lecserélhető.

Valódi rendszerváltást akarnak, és inkább azt kiabálják, hogy „gyilkos hatalom”, amely a 2001-es fekete tavaszra utal. Akkor egy kamasz fiúnak a csendőrségen bekövetkezett halála zendülést váltott ki a kabíliai térségben, amire a rendőrség fegyverekkel válaszolt: 132-en meghaltak és ötezen megsebesültek az összecsapásokban.

TUNÉZIÁBAN TÉNYLEG MINDEN CSENDES?

Látszólag győzött a felkelés, elkergették az elnököt, azaz tulajdonképpen szinte minden rendben Tunéziában. Hiszen a híradók is hallgatnak az arab forradalmi hullám első országáról, s ha szóba kerül, csak úgy, hogy lassan visszatérhetnek a turisták.

Nos, a helyzet távolról sem ilyen szép. Zin el-Abidin ben Ali tunéziai diktátor ugyan tényleg elmenekült, a hatalmat azonban ugyanaz az elit gyakorolja. Sőt, a helyén van Mohamed Ganussi korábbi miniszterelnök, a hadsereg, a belügy és a titkosszolgálat vezetője is.

Ők ugyan teljes „rendszer váltást” ígérnek, szabadon bocsátották a politikai foglyokat és szabad választásokkal is kecsegtetnek.

Nyilván csupán „formaság”, hogy ők szabhatják meg, hogy mely pártok vehetnek részt az év végi parlamenti, illetve milyen jelöltek a szeptemberi elnökválasztásokon.

Kommunisták nincsenek a listán, sőt, a minap a párt lapjának szerkesztőségét fel is számolták. Aligha meglepő ennek tükrében, hogy a „demokratikus” hullám ellenére is tízezrek menekülnek Olaszországba, pontosabban az itáliai elkülönítő táborokba.

De bizonyára „megnyugtató” a tunéziaiaknak, hogy a napokban Tuniszban járt Hóvári János külügyi helyettes államtitkár, aki elmondta: „Magyarország segíteni kívánja a tunéziai rendszerváltozást, és kész arra, hogy az ottani politikai élet új szereplőivel megossza a kelet-közép-európai rendszerváltozás tapasztalatait”.

Hát nem irigyeljük Tunézia lakosságát...

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;
személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.